

VESTI IZ SLOVENIJE

KRITIKA VOLILNEGA zakona. — Kakor znano je proti koncu decembra lanskega leta jugoslovanski parlament sprejel nov volilni zakon, po katerem so bile volitve dne 26. marca t. l. Sedaj izvemo, da je kot edini nastopil proti novemu volilnemu zakonu v beograjskem parlamentu poslanec Imbro Filaković, nekdanji politični sodelavec Radičeve kmetijske stranke. Izjavil je, da ni nikjer nobene kontrole za krogljice, ki jih volilci vržejo v skrinjico brez kandidata, napadel je UDB-o (prejšnja OZNO), ki ne spoštuje domačega prava, temveč vpadla v kmetijske domove in muči ljudi. Vladi zvesti poslanci so seveda Filakoviča pošteno ozmerjali in mu obljubili, da po prihodnjih volitvah ne bo več sedel v parlamentu.

Na jugoslovanski strani pogovarjal s stražnikom. Naenkrat je stražnik velel mladeniču, ki je izgledal še otrok naj mu sledi na orožniško postajo. Mladenič pa se je očividno zbal in začel bežati proti postaji, to je v notranjost jugoslovanskega ozemlja. Tedaj pa je sprožil stražnik za njim s svojo mitro in ga podrl mrtvega na tla.

Dogodek je spravil vso javnost v resnično žalost, saj je pokazal resnično sloto terorističnega krvavega režima, ki tlači naše brate onkraj meje.

NOVI GROBOVI

Thomas Arko
V torek zjutraj ob osmih je umrl na svojem domu, 7718 Aberdeen Ave., Thomas Arko. Bil je star 62 let in rojen v vasi Podklanec pri Sodražici, odkoder je prišel v Ameriko pred 45 leti. Zadnjih 30 let je delal kot pomočnik strojnikov pri NYC železnici. Tukaj zapuščča ženo Ano, roj. Otoničar, štiri sinove: Thomasa, Rudolpha, Josepha in Louisa, in tri hčere: Ano, Olgo in Josephine. Dalje zapuščča sestra Mary Otoničar in Pauline Lunder. Pokojni je bil nečak Franka Arko Sr. z Addison Rd., in Frances Lunder (E. 117 St.). Zapuščča tudi več sorodnikov in prijateljev. Bil je član društva Glas Clevelandev št. 9 SDZ in Makabejev, Carniola Tent. Pogreb bo v soboto dopoldne ob 9:45 iz Zakrajške in Sinovi pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida ob 10 in od tam v družinsko grobnico na Kalvarija pokopališču.

Anton Rozac
Po dolgi bolezni je umrl v St. Alexis bolnišnici rojak Anton Rozac, 3035 E. 79 St., v starosti 52 let. Rojen je bil v Trstu, odkoder je prišel semkaj pred 30 leti. Tukaj zapuščča zalujočo soprogo Agnes, rojeno Melbar, in hčeri Mary, poročeno Marchak in Josephine Tomaselli, vnuke in vnukinje. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 8:30 iz Louis Ferfolia pogrebnega zavoda v cerkev sv. Lovrenca ob 9 in od tam na pokopališče.

Pogreb Johane Bajuk
Pogreb Johane Bajuk, o kateri smrti smo že včeraj poročali, bo jutri, v četrtek, ob 8:45 zjutraj iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda.

VELIKA NOČ V JERUZALEMU: SLOVESNO SVETO OPRAVILO OB BOŽJEM GROBU
Jeruzalem. — V Kristusovi grobnici, o kateri se tradicionalno sodi, da je kraj Kristovega vstajenja, je bila zjutraj darovana slovesna pontifikalna maša, ki jo je daroval msgr. Alberto Gori, latinski patriarh, oblečen v škrlatna oblačila in z zlato mitro na glavi; stregli so mu številni visoki duhovniki in redovni patri.

Svetemu opravilu je prisostvovalo stotine romarjev, konzularnih uradnikov, duhovnikov, redovnikov in redovnic, članov Arabske legije in Arabcev iz Jordana ter sosednjih arabskih držav.

"Begunci" v Pragi

UVODNIK
Mr. in Mrs. George Shaw Wheeler, oba ameriška državljana, sta zaprosila češkoslovaško vlado, da dovoli njima in njunim štirim otrokom "azil" ali "zatočišče," da izbegneta "gestapovskim metodam izvrševalcev ameriške politike..." Nedavni polet treh čeških letal v ameriško zono v Nemčiji označuje George Wheeler kot "skrbno zasnovano in tipičen gangstrski čin."

Mi smatramo, da je čudovita sličnost stvari, o katerih govori Wheeler, in stvari, o katerih govore praški komunisti, čisto slučajna. Če pa ni slučajna, je pa tudi mogoče, da češki komunisti potrebujejo begunce, ki bi pribežali v Češkoslovaško, mesto da beže iz nje. Če je tako, tedaj jim je prišel Wheelerjev apel kakor nalašč.

Če imata zakonca Wheeler sorodnike v Zedinjenih državah, naj si zaradi njih nikar ne delata nobenih skrbi. Kar brez skrbi naj bosta, ker napram njim se tukaj ne bo izvajalo nobenih represalij. In če se zakonca Wheeler kdaj naveličata živeti v komunističnem rajju, naj se kar mirno in brez skrbi vrmeta domov v Ameriko, kjer bosta lahko napisala svoje spomine ter jih obelodanila v knjigi, ne da bi se jima bilo treba za to bati metod ameriškega "Gestapa."

Slovenska pisarna
6116 Glass Ave., Cleveland, O.
Telefon: EX 1-9717

Slovenska pisarna ima sledeče možnosti zaposlitve za novonaseljence:

- 1) Upraviteljstvo bogate hiše z opravilom v kletnih prostorih in na vrtu. V Clevelandu. Stanovanje je za malo družino, hrana in plača. Nastop takoj.
- 2) 32 milj južnovzhodno od Clevelanda dobi zaposlitev družina: mož za delo na dvojni in snaženje gostinskih prostorov, žena v kuhinji, in hčerka za splošno pomoč v kuhinji in drugod. Stanovanje, hrana in plača.
- 3) Ženska služba (housework) pri dobri judovski družini v Clevelandu. Stanovanje, hrana, plača \$20 na teden. En dan prost. Zelijo, če zna vsaj malo angleško. Služba ni daleč od cerkve. Je priporočena od dobrih slovenskih ljudi.
- 4) V Manhattan v Illinois želi slovenski farmar zaposliti moža in ženo srednjih let. Ne želi biti sponzor komu v taborišču, ampak če bi kdo od tukajšnjih želel spremeniti delo. Obrne naj se za informacije na Rev. G. Kuzma, Wilton Center, Illinois.

Za "housework" je vobče več povpraševanja. Reflektanti na zgoraj omenjene službe naj se javijo osebno ali telefonsko v pisarni za točnejši naslov.

Poroka edine hčere generala Franca
Madrid. — Dne 10. aprila se je tukaj poročila edina hčerka generala Francisca Franca, 23 letna Carmencita Franco. Ženin je 29 let stari marki de Villaverde, zdravnik in kirurg v Madridu.

Ameriška zakonca prosita češko vlado za politični azil

Praga. — George S. Wheeler in njegova žena Eleonora, ki sta oba ameriška državljana, sta zaprosila češkoslovaško vlado, naj dovoli njima in njunim štirim otrokom "azil" ali "priebežališče."

George Wheeler, ki je bivši uradnik ameriške vojaške oblasti v Nemčiji, je izjavil, da je storil ta korak v protest proti surovemu in protizakonitemu postopanju amer. okupacijskih oblasti z 58 češkoslovaškimi državljanji, ki so bili "po tipičnem gangstrskem načinu ugrabljeni in prepeljani z letali iz Češkoslovaške v Nemčijo." — Nato je še dodal: — "Jaz nočem imeti nobenega opravka z gestapovskimi metodami vršilcev ameriške politike. Moj prostor je v taboru onih, ki so za mir in napredek" (V zvezi s to vestjo opozarjamo na današnji uvodnik na prvi strani lista. Ured.)

Nov slovenski odvetnik

James Victor Drobnič
Nadarjeni slovenski mladenič, James Victor Drobnič, je dovršil odvetniško šolo v Cincinnati, Ohio. Zdjaj se pripravljaja za odvetniški izpit, ki ga bo moral delati pri državni izpraševalni komisiji v Columbusu, O., meseca junija.

Za praktično odvetništvo se Mr. Drobnič zdaj vadi pri slovenskem odvetniku John L. Mihelichu v Engineers poslopiju.

Pridni slovenski mladenič je sin poznane slovenske družine Mr. Victor Drobnič iz 1094 E. 76. St. Bodočemu odvetniku želimo najboljšega uspeha!

Naročila za najnovejšo slovensko knjigo Koledar Svobodne Slovenije še sprejemamo. Smo prejetli novo pošiljko iz Argentine.

Vsi štirje dečki najdeni mrtvi v čolnu na razburkanem jezeru

Štiri dečke iz Euclida, o katerih smo včeraj na kratko poročali, da so odveslali v pondeljek popoldne v čolnu iz kačuka na Erijsko jezero, so po celonočnem iskanju z ladjami in letali našli včeraj na jezeru 26 milj severovzhodno od Clevelanda. Vsi štirje dečki so bili — mrtvi. Smrt je bila najbrž posledica trpljenja, strahu, mraza in pogoltnjene vode, ki jo je razburkano jezero pljuskalo v čoln.

Trupla dečkov so prepeljali na postajo obrežne straže v Fairport Harbor. Imena mrtvih dečkov so:

David Hahn, 13 let star, stanujoč na 275 E. 193. St.
William von Hof, 14 let, 270 E. 193. St.
Roland Riemer, 12 let, 274 E. 193. St.
Richard Bauer, 14 let, 19230 Newton Ave.

Čoln so prvi ugledali včeraj ob sedmih zjutraj letalci velikega vojaškega bombnika, tako zvaljati Von Hofa.

ne leteče trdnjave. Tudi letalci drugih letal in moštvo obrežnih ladij je večkrat uzrlo čoln, ki pa jim je na razburkanem valovju zmerom zopet izginil izpred oči. Ko se mu je končno neka obrežna ladja dovolj približala, se je nudi mornarjem žalosten prizor: vsi štirje so bili mrtvi.

Mati dečka Richarda Bauerja, Mrs. Anne Bauer, je bila rojena Anzick in njeni starši so stanovali na E. 158 St. Poleg užaloščenih staršev zapuščča deček tudi sestro Joanne. Bil je trobentač pri Boy Scout Troop 143 pri cerkvi sv. Križa in je kegljal pri kegljaškem krožku društva Strugglers S. N. P. J. Njegov pogreb bo v petek zjutraj ob 9:15 iz August F. Svetek pogrebnega zavoda, 478 E. 152 St. v cerkev sv. Križa ob 10 in od tam na Kalvarija pokopališče. Pogrebna maša bo skupno za sedmih zjutraj letalci velikega vojaškega bombnika, tako zvaljati Von Hofa.

Jugoslovanski vodje z gnevom zavračajo predloge italijanskega ministra Carla Sforze

Predloge označujejo za "hipokritske" ali hinavske. — Jugoslavija noče "kupovati" prijateljstva za ceno svojih legitimnih interesov.

BEOGRAD. — Jugoslavlani so odgovorili z ogorčenjem na govori, ki ga je imel italijanski minister zunanjih zadev Sforza v Milanu ter so označili njegove predloge kot "izsiljevalne" in "grozljive." Jugoslovanski voditelji izjavljajo, da Jugoslavija ne misli "kupiti" prijateljstva od Italije ali katere koli druge države za ceno svojih lastnih legitimnih teritorialnih interesov, in označujejo Sforzove predloge prijateljstva kot "hipokritske" ali hinavske.

Istočasno z zavrnitvijo Sforzovih predlogov so naznanili jugoslovanski voditelji svoje protipredloge, v katerih pravi, da bi se moralo celo Svobodno tržaško ozemlje priključiti Jugoslaviji, in to iz etničnih, zgodovinskih in ekonomskih razlogov.

"V svojem govoru je Sforza podprl nazor, da bi se to vprašanje rešilo samo, če Jugoslavija v celoti sprejme dobro znane irendentične zahteve italijanskih šovinistov po tem ozemlju, ki z mirovno pogodbo ni bilo prisojeno Italiji in katero zdaj upravlja jugoslovanska armada v jugoslovanski zoni Svobodnega ozemlja.

"Računajoč na sovražno politiko Sovjetske zveze naprav Jugoslaviji, Sforza vabi vlado Sovjetske zveze, da bi slednja podprla italijanske zahteve. — Ministra Sforzo nič ne zanima velika krivica, ki je bila z mirovno pogodbo storjena Jugoslaviji, ne Italiji, in to navzlic velikim žrtvam jugosl. ljudstva v zadnji vojni. Veliki deli tera so ujeli v bitki za Okinavo.

Železniška nesreča; 14 mrtvih, 16 ranjenih
Manila. — Časopis Manila Times naznanja, da se je pripetila v bližini tega mesta velika železniška nesreča, v kateri je bilo 14 oseb ubitih, 16 pa nevarno ranjenih.

Amerikanci obesili sedem Japoncev
Tokio. — Pretekli teden je bilo tukaj obešenih sedem Japoncev, bivših mornarjev, ki so se vežbali v boju z bajonetami na treh ameriških letalcih, kava v zadnji vojni. Veliki deli tera so ujeli v bitki za Okinavo.

VELIKA NOČ V MOSKVI: VSTAJENJE — VELIKI PRAZNIK RUSKEGA LJUDSTVA
Zagorsk, Sovjetska Rusija. — Dne 9. aprila se je vršilo v cerkvi sv. Sergija v Trojckem samostanu, 40 milj od Moskve, veličastno polnočno velikočono bogoslužje, kateremu so prisostvovali tudi ameriški ambasador Alan G. Kirk in člani njegovega poslaneštva. V tej starodavni cerkvi so najkрасnejše ruske ikone, ki jih je naslikal v 14. stoletju neprekosljivi ruski mojster Andrej Rublev.

Trenutek največje svečanosti je nastopil o polnoči, ko so šli menihi z banderi, gorečimi svečami in kadihom trikrat okoli cerkve ob navzočnosti tisočere množice ljudi. Pri tretjem obhodu so vzkliknili: — "Hristos voskres!" Krist je vstal! Svečano razpoloženje je bilo tudi v Moskvi, kjer je bil lep in sončen dan. Na ulicah je bilo tisoče ljudi, ki so nosili v culicah ali košaricah velikonočni "žegen" domov.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Javna zahvala — Mary Lavriha in Ana Kalisek, ki sta nabirali doneske za zdravlila in jih poslali na Ivico Opara v Trebnje, sta prejeli od nje zahvalo za vse, ki so kaj prispevali v ta namen. — Vsem Trebanjcem torej najlepša hvala! Zdravniki tam pravijo, da ji bodo zdravlila gotovo pomagala.

Za gospodinjstvo — Zdjaj ni treba skrbeti, kaj bo z jedili, če jih ne botse takoj porabili. Odkar so na trgu posebne naprave za zamrzovanje, taki zvani Freezer, denete kupljena živila notri, pa se vam ohranijo kot sveža, dokler hočete. Nove Philco Freezers ima v zalogi firma Brodnick Bros., 16013 Waterloo Rd. Imajo jih vsake velikosti, kakor so primerne za vašo potrebo.

Pozor, graduiranci! — Vsi tisti, ki ste leta 1939 graduirali v šoli sv. Vida v Clevelandu, ste prijazno vabljeni na sestanek jutri večer ob 7:30 v šolo sv. Vida, soba št. 6. Starši, prosimo, da na to opozorite svoje sinove in hčere.

Kralj polke — Za letos je bil proglašen za kralja polk v Clevelandu znani Johnny Pecon. To bodo njegovi prijatelji proslavili jutri večer v SND na St. Clair Ave. Voditelj programa bo mestni odbornik Eddie Kovačič. Na razpolago bodo fina okrepčila.

Poroka — V soboto 15. aprila bosta poročena v cerkvi sv. Pavla na Chardon pri sv. maši ob 9:30 Miss Fay Kaplan, hčerka Mr. Johna Kaplan in vnukinja poznane Mrs. Mary Novine iz 19211 Kewanee Ave., ter Mr. Frank Gliha, ki je brat Mrs. John Evatz iz 19302 Chickasaw Ave. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši. Zvečer bo pa veselo ženitovanje v Kunčičevi dvorani na Waterloo Rd. Vse najboljše želimo mlademu paru v novem stanu.

Popravek imena — V poročilu o maši zadušnici ob priliki pete obletnice smrti, katera maša je darovana danes, se je glasilo, da bo zadušnica za pokojno Elizabeto Bizjak. Pravilno bi se moralo glasiti Elizabeta Bijek.

Baltske države — sovjetske vojaške baze
Stockholm, Švedska. — Begunci iz Baltskih držav, ki so prispeli semkaj, poročajo, da je Sovjetska zveza spremenila ozemlje nekdanjih samostojnih republik. — Estonije, Latvije in Litvinske — v močne vojaške baze. Od Leningrada do poljske meje je vsepolno letališč, radijskih postaj in drugih vojaških naprav.

Opica adoptirala mladega psička
Stanton, Cal. — V nekem tukajšnjem cirkusu je javanska opica Chico "vzela za svojega" mladega, pet tednov starega psička, katerega je zapustila njegova mati psica. Opica ga zdaj prenaša v naročju kakor mati svojega otroka.

CLOUDY
Vremenski prerok pravi:

Deloma oblačno in hladno. Jasno in mrzlo ponoči.

Tri na dan
V Pragi je ulica, ki so jo po prvi svetovni vojni krstili za Wilsonovo ulico. Tekom 2. svetovne vojne so jo imenovali Goebbelsova ulica, zdaj je dobila ime Stalinova ulica. In pred prvo svetovno vojno? Da, uganili ste, takrat so jo imenovali: Franz Josef Strasse... Živijo slovenska zavednost!

Škodove tovarne na Češkem delajo noč in dan tanke in topove. Vse za Rusijo in Bolgarijo, ne pa za češko armado. Prej za Nemce, zdaj za boljševice!

V rudniku uranija na Češkem delajo politični jetniki, ki so proti komunizmu. Ves nakopani uranij pa pošljejo v Rusijo.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)
H. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA
Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES
United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

APRIL 1950	SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29			

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

Vsi za enega, eden za vse

P. Bernard Ambrožič

(Nadaljevanje in konec.)
Dorothy Day si je zastavila velik cilj. Ne gre ji le za zboljšanje ali vsaj za zboljšavanje dela človeške družbe. Ves današnji socialni red hoče preduriti. To poudarja spet in spet. Ne misli tega doseči s kako politično akcijo, ne s postavdajo. Katoliška akcija naj to doseže, ne kakšna politična akcija. Po njenih mislih sta politika in katoliška akcija dva nasprotna pola. Politika silijo od ciljev od zunaj na znotraj, katoliška akcija od znotraj navzven. Vsa zunanja preosnova mora priti, trdi Dorothy, iz presnovljenih človeških src, iz preosnovanega človekovega mišljenja.

Dorothy Day ni bila katoličanka od mladih let. Bila je dolgo skoraj brez vsake vere. Kot taka ni vedela, po kakšnih potih naj dosega cilj — preobrazbo človeka. Da je pa taka preobrazba potrebna, je čutila bolj nagonsko kot zavestno. Tiste čase se je rada spustila v različne bolj ali manj politične avanture. Dvakrat so jo vrgli v ječo. Drugič so jo zapirali kot sufražetko in je preživela v zaporu deset dni na gladovni stavki.

V ječi je bilo, da ji je prišlo prvič v roke sveto pismo. Pred njenimi duhovnimi očmi se je nenadoma odprl nov svet. Z vso resnostjo se je lotila študija katoličanstva in se dala krstiti. Prav takrat, ko je postala katoličanka, je živela zelo urejeno življenje. Bila je srečna zakonska žena in mati drobne hčere. Pozneje je zapisala, da takrat ni imela nobene želje za zboljšanje svojega položaja. Ko je mislila na Boga, ni imela do Njega nobene prošnje, le ena je bila njena molitev: Hvala Ti za vse!

Pet let pozneje je popisovala komunistične gladovne pohode. Njene članke je bral Peter Maurin in postal pozoren na Dorothy. Peter Maurin je bil preprost francoski kmet, pa se je zelo zanimal za socialna vprašanja. Izobraževal se je sam in postal važen lik na polju krščanske sociologije. Umrli je nedavno tega sredi dela z roko v roki z Dorothy za ideale, ki so bili začetni v programu vsega gibanja, znanega pod imenom "The Catholic Worker". "Saj je bil Peter Maurin tisti, ki je dal Dorothy idejo za oboje: za list in za gibanje pod gornjim imenom. On je tudi dal pobudo za "razprave ob okrogli mizi," ki so tako zaničile za to gibanje, on je zamislil "hiše gostoljubja" in farme istega imena.

Filozofija Petra Maurina je bila na kratko ta: Spomočjo prostovoljnega uboštva in z deli telesnega ter duhovnega usmiljenja bo mogoče dokazati delovnim masam, da ima katoliška vera že davno izdelan program za rešitev delavskega vprašanja. Treba je samo vzgojiti delavstvo, da se bo resno lotilo dela po tem programu.

Med drugo svetovno vojno je Dorothy Day izgubila veliko število bivših prijateljev. Zakaj? Nastopala je preveč pacifistično. Bila je preveč miroljubna. Njen globoki idealizem ne more odobravati nobene vojne. Očitno ni, da ne zna živeti praktično na našem planetu. Mlade fante je nagovarjala, naj ne grabijo za orožje, ampak v armadi zahtevajo zaposlenost na drugače način. To njeno delo je ob času "vojne psihoze" vzbujalo mnogo odpora.

Še danes njen list The Catholic Worker nasprotuje vojaškemu naborom. Odsvetuje celo registracijo za armado, ki je postavljena predpisana. Vendar poudarja, da je to le nasvet, dejansko naj pa vsak sam uredi te za-

kati na tak pouk do tistega časa, ko postane zrel za ječo?"

Program, ki ga zastopa Dorothy Day, se je spočel kmalu po letu 1930, ko je vladala v deželi silna depresija. Program je cvetel skozi vso dobo velike vojne, cvete še tudi danes, ko živimo v času "mrzle vojne." Naj b zunanji svet v takim ali tak stanju, Dorothy to ne moti. Da za vse čase velja načel šitev sveta je samo v kr revoluciji.

Vse mogoče revolucije so že bile, pa nobena ni prinesla rešitve. Krščanska revolucija bi jo prinesla, pa so ljudje prestrašopetni, da bi se te revolucije resno rešili. Zato krščanstvo še ni rešilo sveta, ker drže ljudje krščanski program lepo zapisan v bukvalah, življenje ga pa ne spravijo.

Pa je vendar vse tako preprosto. Kapitalistu je treba samo enega — preneha naj z izžemanjem delavstva.

Država naj si vzame k srcu: Prenehaj posezati na polja, ki niso tvoja!
Za nas vse pa velja: Ogibaj se zla in delaj dobro!

Komentar na Komentarje

Frank Zaitz, urednik Proletarca, poroča v svojih "Komentarjih" omenjenega lista tudi o resignaciji Antona Šabca od uredništva tednika "Glas SDZ." Tozadevno pravi Zaitz: "Anton Šabec je torej drugi urednik glasila slovenske podporna organizacije, ki je resigniral. Prvi je bil Molek. Šabec je "Glas SDZ" dobro urejal, je fino "podkovan" v literaturi in nekaj časa je bil prijazen tudi SANSu, namreč v onih dneh, ko so bili tudi katoličani zraven. Radikalec Anton še nikoli ni bil — torej se je razpor med njim in odborom dogodil pač vsled svojevrednosti enega ali drugega."

O Franku Zaitzu mi je znano, da je bil pošten in objektivni urednik; njegove časnikarske sposobnosti sem že ponovno naglašal zasebno med prijatelji, javno pa v ocenah publikacij, ki so izšle pod njegovim urejanjem. Kakor izgleda, je v zadnjih dveh ali treh letih prenehal biti prvo kakor drugo. Da svojih sposobnosti kot časnikar in voditelj ne more več uveljavljati, mi je docela razumljivo, zakaj načel in idealov, ki so na čeli črti zgrešeni in s proletarskega, socialnega ter splošno človeškega stališča nesprejemljivi in nevzdržljivi, ni mogoče uspešno in prepričevalno zagovarjati, niti ni mogoče logično pobijati njim nasprotnih argumentov. Tu se torej kljub ostrosti duha in peresa ne da ničesar doseči! — Ni mi pa razumljivo, zakaj se je odjedaval svoji objektivnosti, zakaj če bi se je ne, ne bi zapisal, da sem bil samo toliko časa prijazen SANSu, dokler so "bili katoličani zraven." — Well, ne vem, koliko časa so bili "katoličani zraven," vem pa, da sem bil jaz zraven toliko časa, dokler nisem nad vsak dvom ugotovil, da je SANS čisto preprosta in navadna frontna organizacija najhujše totalitarske diktature sveta, ki hoče zagospodovati in je deloma že zagospodovala nad vsemi poklici in panogami človeškega življenja ter naredila iz človeka brezpravnega sužnja svojih diktatorov in svojih muh! Za to dognanje si ne lastim nobene posebne ostoretosti duha, ker je to dejstvo danes vsakega otipljivo. Tudi Zaitzu! Predvsem Zaitzu!

Ne samo Sansu, tudi Ameriškovskemu kongresu sem bil svoječasno "prijazen," pa sem tudi njemu obrnil hrbet že davno prej, kot je Zaitz v Proletarcu ugotovil, da je Ameriški slovenski kongres navadna podobružnica Moskve. . .

Ali je Zaitz prespal vso dolgo dobo po "osvobodni" vojni v Jugoslaviji? — Ali ne čita svetovnega in domačega časopisa o "svobodi" in "demokraciji," ki vlada v "ljudski republiki" Jugoslaviji? — Prebral še tisočerihi, — radje svoj — Ali vsi ti la — ni slišal ali pa — tem zapisniku preda za vse čase velja načel šitev sveta je samo v kr revoluciji.

Vse mogoče revolucije so že bile, pa nobena ni prinesla rešitve. Krščanska revolucija bi jo prinesla, pa so ljudje prestrašopetni, da bi se te revolucije resno rešili. Zato krščanstvo še ni rešilo sveta, ker drže ljudje krščanski program lepo zapisan v bukvalah, življenje ga pa ne spravijo.

Prvič obhajamo Veliko noč v Ameriki

Biwabik, Minn. — Mnogi izmed nas, ki smo se razpršili po vsem širnem svetu, se bomo spominjali praznikov, ki smo jih odhajali v domovini in potem v taboriščih. Mnogi ste danes mogoče oddaljeni od cerkve in ste vsled tega v duševnem oziru imeli bolj žalostne praznike, se boste gotovo spominjali na Spital, na svoje drage in naših lepih običajev.

Našli pa so se dobri ljudje, ki se niso strašili nobenih težkoč in žrtev ter so nam priskočili na pomoč in vse potrebno uredili, da so nam pripravili lepo urejeno stanovanje ter zalogo vsakovrstnih živil. Ta naša dobrotnika in junaka sta Janez in Ivana Zalar; mama šteje 58, očka pa 68 let. Doma sta: Janez iz Škocijana pri Turjaku, Ivana pa iz Jurjevca pri Ribnici. Vzgojila sta več sinov in hčera, ki so pa že vsi lepo preskrbljeni in imajo vsi svoje lepe domove. Torej, ta dva junaka se nista strahila žrtv. Ob našem prihodu sta nas prav po očetovski sprejela in pogostila kot na kaki svetbi. Komaj smo si malo oddahnili, so nam razkazali stanovanje, ki so ga za nas pripravili. Od veselja smo bili vsi globoko ginjeni, kajti bilo je vse lepo opremljeno in urejeno. Takrat smo šele po dolgem času zopet videli, kako dobri ljudje so še na svetu, ki so se toliko žrtvovali iz ljubezni do bližnjega in za nas še vedno skrbijo kot dobri starši.

Iz srca se jim zahvaljujemo. Bog jih živi še mnogo let! Prav tako naša priscrčna zahvala njih sinovom in hčeram, ki so tudi veliko pomagali. Naš priscrčni Bog-plaćaj vsem vsem in za vse. Radi bi našli imena vseh posameznih dobrotnikov, a vsled pomanjkanja prostora, naj velja vsem naša skupna in priscrčna zahvala.

Iskrena zahvala Katoliški Ligi in njenemu vodstvu, ki so nas tako lepo sprejeli in za nas vse potrebno uredili ter nas napotili proti naši domovini Minnesoti. Pri tem pa ne smemo pozabiti naša gospoda Stanka in Janeza Dolšina, ki sta prva morala pritiskati kljake in iskati usmiljenih src, kar sta tudi našla in sicer pri svojih sorodnikih Janezu in Ivani Zalar. Bog plăčaj!

V Ameriki je lepo in se nam navdse dopade, samo malo nas je strah pred snegom. Tri mesece je že odkar smo prišli sem, a še vedno živimo od darov dobrih ljudi, ker dela še nimamo — na farmah nič in v rudnikih pa tudi še nič in vse to radi hude zime. Kraj, kjer "kopljejo dolarje" smo si tudi že ogledali, če bomo pa tudi mi kdaj deležni tistih dolarjev, pa še ni nič gotovega, čeprav nam je že obljubljeno delo, kakor hitro se bo pričelo z obratom. Rekli so nam, da nas bodo že obvestili, kadar se bo pričel lov za dolarji, kar

bo najbrže takoj, ko zgine ta bela odeja. Zaskrbljeni pa smo, če bo sploh letos skopnel sneg, ker ga je vedno več in poleg tega pa tudi ni tak kot je bil v Evropi. Tam je bil vedno bel, tu pa je umazan in skoraj črn — gotovo je to od starosti. K sklepu vse prav priscrčno pozdravljamo. Oglasite se kaj pismeno ali v Ameriški Domovini.

Ferkulj Ivan in družina,
Box 327,
Biwabik, Minnesota.

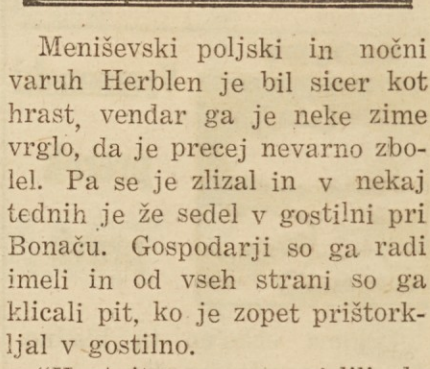
Slovenskim volivcem v Lake okraju

Painesville, O. — Podpisani vam naznanjam, da sem kandidat za okrajnega komisarja na demokratiški listi v primarnih volitvah 2. maja. Slovenski rojaki ste mi bili v vseh dosedanjih kampanjah zelo zvesti in naklonjeni, za kar sem vam zelo hvaležen in se smelo zanesem na vas, da mi boste naklonjeni tudi to pot.

Ob tej priliki vas hočem samo malo opozoriti, da bom imel v primarnih volitvah tekmeča v osebi Sol C. Coperman, ki je zelo malo poznan v našem Lake okraju. Svetujem vam, da se malo prepričate o njem, kdo in kaj je, predno mu oddate svoj glas in da ne boste morda nasedli priliznjeni propagandi. Kajti tudi on bo kandidat na demokratiški listi.

Apeliram na vas še enkrat, volite za svojega človeka, kate-terega dobro poznate in mu lahko zaupate. Kategera značaj in dobro ime, poštenost in nepristranost in potrebne zmožnosti za urad pridobljene v mnogih letih z uzornim zasebnim in javnim življenjem vam je najboljša garancija za dobro in pošteno okrajno vlado. Oddajte svoj glas v prihodnjih primarnih volitvah za
Matthew Hribar,
za okrajnega komisarja na demokratiški listi.

Umetnik
Sodnik potepuhu: "Kaj ste po poklicu?"
Potepuh: "Umetnik."
Sodnik: "S kakšno umetnostjo se pečate?"
Potepuh: "Dežnike popravljam."
Sodnik: "To ni nikaka umetnost!"
Potepuh: "Popravite pa vi dežnik, gospod sodnik."

Meniševski poljski in nočni varuh Herblen je bil sicer kot hrast, vendar ga je neke zime vrglo, da je precej nevarno zbolel. Pa se je zlizal in v nekaj tednih je že sedel v gostilni pri Bonaču. Gospodarji so ga radi imeli in od vseh strani so ga klicali pit, ko je zopet prištorkljaj v gostilno.

"Hentajte, pa smo mislili, da bo po tebi," mu je rekel gospodar Kranjč Miha, lovski tovariš iz mladih let. "Stara grča se izmaže, kaj ne. Ampak dajalo pa te je, dajalo, kakor je govornila po vasi tvoja Herblanka."

"Dajalo me pa je, tisto pa, tisto," prikotneta Herblen, "od hudnika me je pestilo, ti rečem."

"In ko si bil že tako blizu nebeških vrat, ko si premišljal, da boš morda vsak čas stopil pred svojega Stvarnika, pa si se kaj bal?" se vtakne vmes Čopeč, ki bi bil Herblana rad nekoliko potegnul.

"Če sem se kaj bal, praviš? Veš, Čopeč, pred njim me pa ni bilo strah, pa ne. Kar lepo se bova pomenila z njim, sem si mislil. Ampak kadar sem se pa spomnil, če mi bodo ukazali tje odli in bi se pogledala s tisto postajno tam spodaj, tedaj me je pa res nekam skrbelo."

KARL MAUSER:

KAPLAN KLEMEN

ROMAN

Ne samo Resnik, tudi Polajnar je zagnal poleno. Hinavsko in zahrbtno.

Zavoljo belih žemelj, ki mu jih kupuje Resnik.

Čez tri dni je prišla Polajnarica vekat h Klemenu.

"Verjel mu je; zdaj smo brez kruha. Vedno sem mu govorila, naj Resnika pusti z mirom, pa se je le dal ujeti."

"Vam ne kupuje žemelj?" je stisnil Klemen s težavo iz sebe. Leva roka mu je kakor mrtva visela ob telesu in obliž na licu ga je močno spremenil.

"Pravi, da ne dobi več denarja. Saj veste, pri otrocih je pa tako težko brez kruha."

Klemen nič ne reče. Vzel je list papirja in napisal novo nakaznico.

"Nesite to k peku, kjer ste prej dobivali kruh. Drugo bom že sam uredil."

"Hvaljen Jezus!" Klemen je gledal za njo. Pozdrav se mu je zdel kakor roganje. Počasi je šel po stopnicah in vsak korak mu je povzročil veliko bolečino. Roka se je do kraja razbolela.

V tem hipu je zahrepenel po velikonočnih počitnicah, po miru, po oddihu.

Dva dni pred počitnicami sta prišla na obisk Meglič in Jelka. Sedli so v kot na zveržene stole.

"Sprejemnice nimamo," se je Klemen nasmehnil. Meglič se je razgledoval.

"Stara stavba. Premalo sonca ima. Ali bi mogel videti vašo sobo?"

Klemen je bil koj pripravljen. Malo v zadregi je objamnil Jelki, da ženskam vstop v gornje prostore ni dovoljen.

Zardela je prikimala in sedla nazaj na stol.

Mečkaja ni bilo v sobi. "Tudi tod nimate pravega sonca. Jaz bi ne vzdržal."

"Sobe na drugi strani so svetlejšee," je pripomnil Klemen. Nato sta se vrnila.

Zdaj šele je Jelka opazila, da Klemen komaj kdaj premakne levico.

"Te roka boli?"

"Oplazilo me je poleno v barakarski koloniji."

Meglič je zvedavo pogledal. "Slučajno, po maključju?"

"Ne, namerno. Povsod najde človek sovražnike."

Jelka se je iz navade našobila.

"Pusti ljudi v gnoju, če nočejo sami iz njega."

Nato je Meglič prešel na počitnice.

"Preden odidete, preživite dan z nama. Ali ste morda v nedeljo že prosti?"

Klemen je prikimal.

"Od sobote popoldne me hišna pravila ne vežejo več."

Jelka je koj zagrabila za besedo.

"Potlej lahko že v soboto prideš k nama. Kovčeg vzameš s

seboj. Od naju imaš še bliže na kolodvor."

Klemen ne ve, kako bi rekel. Potlej se domisli Klemenčevega Janeza. Morda bi ob tej priliki lahko pridobil Megliča.

"Kar recite," sili Meglič. "Moja žena pogreša staro družbo. Prav počasi se navaja na mesto."

Tudi Jelkine oči prosijo. Klemen omahuje.

"Doma se vas bodo že še nagledali," kar naprej sili Meglič. Klemen ne more drugače, kakor da se vda.

"Pred tretjo uro me ne bo. Pri kosilu moram biti še v semenišču."

Prijazno so se poslovili. Jelka je bila prav razigrana. Klemen pa je še dolgo stal na hodniku. Kakor da bi pričakoval še enega obiska.

V sobi mu je postalo tesno. Zadnji dogodki so ga zadeli globlje, kakor je mislil. Polajnarjeve hinavščine ni mogel pozabiti. Sram ga je bilo, da bi prišel sam prosit. Morda je prišla žena celo proti njegovi volji.

Zahrepenel je po miru, da bi se mogel raztresti, da bi se znebil pekočih misli, ki so ga bolele.

"Neumen bi bil, ko bi odbil povabilo," se mu je utrnilo v duši "Meglič bi zameril. In nazadnje je človek, ki mi more še veliko pomagati."

V soboto popoldne, koj po kosilu, se je preopravil. Talar je spravil v kovčeg. Pri procesiji ga bo doma potreboval. Nataknil si je nov kolar z okusno šemisetom (črno blago, pripeto na duhovniški kolar), ki mu jo je okrasila sestra Minka.

Še enkrat je pogledal, če ni kaj pozabil, pomočil prst v kropiček pri vratih, se prekrizal in odšel. Ura je bila pol treh. Počasi je šel mimo frančiškanske cerkve in v srcu ni bilo ne ene same grenke misli. Pomladansko popoldne je bilo in dišalo je po Veliki noči, po pritkavanju in po plahutanju bander.

Veliko usmiljenje je bilo v Klemenovem srcu.

"Domine, ne statuas illis hoc peccatum."

In mislil je Klemen na Resnika, ki je zagnal poleno, na strupenega Križnarja in na pijanega Koritnika. Tudi pri Polajnarju se je ustavil.

"Saj ne ve, revež, kaj dela. Raje bi jedel bel kruh kakor črnega. Zato ga je Resnik pretental. Pa ni slab, le otrokom bi rad dobro."

Pozabil je Klemen na tramvaj in jo peš mahnil proti Bežigradu. Z levico si ni mogel dosti spomoči. Preveč so bile kite še razbolele.

Pred Megličevo vilo je obstal. Z očmi je preletel vrt, prijazno uto in bele stezice. Bogate zavese so zagrinjale okna.

Tu torej sedaj živi Jelka, milostljiva Meglič.

Kako je življenje čudovito! Iz nič te dvigne in te postavi visoko. Včasih pa te z visokega mahne v globino.

Pritisnil je na zvonec. Prišla je služkinja, mlada načičkana stvarca. Toda še preden je prišel Klemen do stopnic, je že privihrala Jelka in se mu obesila na desnico. Služkinja je odnesla kovčeg.

"Mislija sem, da te ne bo. . . Veš," je skoraj šepnila, "tudi Adolf te težko čaka. Pravi, da sem včasih pusta, ker preveč sanjam o preteklosti in ne ljubim mesta."

Gospod Meglič je čakal v predsobi. Vidno se je bil zveselil obiska. "Bal sem se že, da se boste premislili."

"Zakaj?" se je smejal Klemen.

(Dalje prihodnjič)

Kako smo doma obhajali velikonočne praznike

New York. — Najlepši praznik pomladi je pred durmi. Vsak, ki ga je božja Previdnost pripeljala v tujino, pa v duhu poleti v ljubo domačo vasico in v bolešno-sladkem hrepenenju obuja spomine na minula leta.

Kako lepo je bilo doma te dni. Očka in bratec sta čistila okoli hiše in gospodarskih poslopj, medve z mamic pa v hišici. Vse se je moralo kar svetiti od čistosti. Tudi hišico smo vedno za velikonoč prebelili, da je kot mlada nevestica veselo kukala s svetlimi okenci v sončni božji svet. Na veliki petek so utihnili zvonovi. Tudi ljudje so umolkali. Zdelo se mi je, kakor da narava žaluje za umrlim Gospodom in še sonce ni bilo tako zarače kot poprej. Popoldne smo šli k božjemu grobu. Do farne cerkve je bilo dobre pol ure. Kako lepa je bila pot med zelenimi njivami in travniki. V dolini ob potoku so pozvaljali zvončki. Gozd je skrivnostno pošumeval nad nami, kot bi ječal v temni boli. . . Gospod je umrl. . . Cerkev je bila mračna, tajinstvena, le božji grob je sijal v morju luči. Ljudje stalno prihajajo in odhajajo. Stare, sključene mamice s solznimi očmi poljubujejo prebodene roke. Bog ve, ali jih bodo še prihodnje leto, si mislilo in težko jim je pri srcu; kako bo, ko bodo otroci ostali sami. Mladina boječe

pokleka k Zveličarjevim nogam in v svetem spoštovanju sklepa roke. O neskončna, neumljiva ljubezen božjega Pastirja, ki daje življenje za svoje ovce. . . Može in žene, dekleta in fantje, vse življenje v fari je danes le ob božjem grobu, ki je središče in zbirališče vseh. Namesto večernega zvonjenja Ave Marija se pa oglašajo raglje. O, kako to seže do srca, da se človek še bolj živo spomni: res je, Gospod je umrl, še zvonovi žalujejo in mu ne pojo zadnje pesmi. . . Velika sobota. Zjutraj na vsezgodaj sv. maša, nato blagoslovjanje ognja in tekma, kdo bo prvi prinesel domov. Kmalu se začne kaditi iz dimnikov, kajti prej nihče ne zakuri, dokler ne prinese domov blagoslovljenega ognja. Nato pripravljamo "žegna." Nabiranje suhljadi za kres in "vuzenico" in obilo najrazličnejših poslov, ki so tako pristno naši, domači, da postane človeku solzno oko ob spominu nanje. . . Popoldne smo nesli k "žegnu" in sicer k bližnji kapelici. Lepo, jasno pomladno vreme. Od vseh strani prihajajo nedeljsko oblečena dekleta in žene v rožastih bluzah, temnih krilih in z belimi rutami na glavi. Vsaka ima seveda naložena težko košaro, pokrito s snežnobelimi prtom. Ko pridejo gospod, prične pokati po grčih. Fantje oprezajo okrog vogalov in čim od daleč zagledajo gospoda, začnejo streljati iz možnarjev, pištol in ne vem česa še vse, da je veselje.

Po blagoslovu si vsi žele blagoslovljene "svetke" (to je prazničke). Nato se je treba že počasi pripraviti na vstajenje, ki je bilo pri nas navadno zvečer pred sončnim zahodom.

Vstajenje na vasi, ali si moreš misliti kaj lepšega? Ko se vije procesija iz cerkve ven, v prebujajočo se naravo, da označi povsod preveselo novice: "Gospod je vstal, aleluja!" Ob poti dehte vijolice, trobentajo trobentice, godejo murnički: "Krist je vstal!" V zeleničnih vejah žgole ptički: "Krist je vstal!" In človeška srca plakajo in vriskajo obenem od ginjenosti: "Krist je vstal, aleluja!" A Gospodova roka s plapolajočim banderom plava nad tem lepim božjim svetom v ljubečem blagoslovu in Njegove mile oči sijajo v nadzemjski lepoti. "Kristus je vstal, vstali bomo tudi mi" . . . pojo pevci. In v vseh dušah je sama božja radost in sveti mir doma.

Ko smo se vračali domov, je že padal mrak na zemljo, in na nebu so se pričele užigati prve zvezde. Kmalu smo se pričeli vzpenjati v naš grček in na vrhu smo kar zavrisnili od začudenja nad lepoto, ki se je odpirala pred našimi očmi. Mrak se je zgostil, nebo je žarelo v milijonih zvezd. A okoli in okoli po vseh grčih, preko Haloz, čez Ptujsko polje do Maribora in visokega Pohorja, in na drugo stran do Slovenskih gor in Prlekije ter do hrvaških grčev in Ravne gore, kres pri kresu, kot žareče morje. Molče sem obstala in vpijala vso to lepoto vase, a duša mi je pela hvalnice Bogu, ki nam je dal videti toliko lepoto, ki nam je pkolonil tako lepo in milo domovino. Od bližnjih kresov se je čulo vriskanje in petje ter vesel smeh. Kaj sem hotela drugega, brž sem se tudi sama podala k najbližjemu ognju in tam v veselih pesmi zaražala z deklacijami okoli prasketajočega ognja.

Zjutraj smo vstali že pred četrto uro, kajti ker so prejšnji večer pri sosedovih kurili kres, smo pri nas na velikonočno jutro "Vuzenico," to je kres, ki se zažge na "Vuzem" zjutraj. Na obzorju je že malo rdelo nebo, a doline so bile še v morju megle. Kmalu je očka zažgal suho vejevje, ozkemu stebriču sivega dima je sledil mogočen plamen, ki se je v ogromnem zublju pognal v sinji zrak. Pa tudi drugod so se pričele užigati "vuzenice," spet je bilo vse živo, vriskanje in pesem je vrela proti nebu.

Ko smo šli k sveti maši med rosnimi in še dremajočimi polji, se je sonce dvignilo nad obzorje in pozlatilo s svojimi žarki vso naravo, da je bila kot posu-

ta z dragulji. Vsaka rosna kapljica se je svetila v vseh mavričnih barvah; gozd je kar trepetal v mogočnem spevu drobni krilatcev, ki so drobili hvalnice vstalemu Gospodu. Taka pot se ne da popisati, to je treba doživeti. In božji hram je bil ves v cvetju in lučkah; dišiče kadilo se je dvigalo v sinjem oblaku pred oltarjem in napolnjevalo sleherni kotiček v cerkvi s svojo prijetno vonjavo. Danes pevci na koru niso bili nič, pela je vsa cerkev, naj bo star ali mlad. "Kristus je vstal, aleluja. . ." In gospodu župniku so sijale oči v sveti radosti, da je doživel ta veliki dan sredi svoje črede, med svojimi ovčicami, ki mu jih je Bog dal v varstvo. In za vse te svoje ovčice daruje danes to najsvetejšo daritev, vsake posebej se spomni, vsaka ima prostorček v njegovem srcu, kamor odlaga svoje skrbi in težave. Gospodu od ginjenosti zatrepeta glas, se orose oči, ko prosí Vsemogočnega, naj blagoslovi njegove ovčice, da jih bo vse pripeljal nekoč pred njegov svet stol. . .

Ko smo se vrnil domov, se je sonce povzpelo že precej visoko na nebo in kar prijetno gredo v hrbet. Spotoma sem nabrala rumenih trobentic, belih zvončkov in dišečih vijolic. Ko jih je bilo pa toliko. In tako lepih, da nisem mogla mimo, a očka in mama sta se pa smejala, če mislim našo hišico zasuti s cvetjem ali kaj.

Doma smo nato sedli k "žegnu." Kako lepo se mi je zdelo, ko je mamica prekrizala hleb kruha, preden ga je načela, atek narezal meso in hren, midva z bratcem pa pripravila jajca in se med tem dajala, kateri bo svoje lepše olupil. O, kako je bilo to lepo praznovanje v sredi dragih domačih in v ljubljeno rojstni hišici. . .

Dosti bo teh spominov, sicer se mi bodo spet "oči solzile" in bo kriv dim in mušica in kaj vem kaj še vse, le tega si ne bom priznala, da mi je dolg čas. . . in da me je prevzelo domotožje. Sicer pa, kaj bi tajila, kar priznala bom. Saj vse leto nimaš časa misliti na take "sentimentalnosti," ko te delo kar peha naprej; a za take velike dni, ko človek sede, da si odpočije, se mu nehoti zbuditi spomni na tiste lepe, oh, prelepe ure. . . Da, da, tako je bilo "nekoč" doma. . . A sedaj ? ? ?

Johanka.

Slovenska igra v Chicagi

Slovenci v Chicagi in okolici so že dalj časa spraševali, zakaj se v cerkveni dvorani Sv. Stefana več ne vprizarjajo slovenske igre. Vsem je znano, da se nekdanji igralci starajo in ni lahko naučiti vlog, mladih, ki razumejo jezik in imajo veselje do tega, je pa malo. Toda nekateri izmed starih igralcev so se "po-

korajžili" in bodo priredili zelo šaljivo igro "MOČ UNIFORME," v nedeljo, 16. aprila, v šolski dvorani Sv. Stefana. Ta igra je težko izpeljiva, toda igralci se niso ustrašili ne časa, ne truda, da bodo izpeljali to igro po možnosti dovršeno. Pridite pogledat, ne bo vam žal!

John Gottlieb.

Dobro mu je zabelil

V železniškem vozu tretjega razreda je sedelo tudi več živinskih mešetarjev. Vstopil je močan in čvrst pater kapucinec. Mešetarji so se začeli iz njega norčevati. Molčal je, dokler ga ni opozoril nek sopotnik: "Zakaj jim ne zabelite, prečastiti?" Menih se nasmeje: "Takah stvari sem navajen kot berač mraza. Dvajset let sem bil med divjaki." V vozu nastane splošen smeh. Mlad mešetar je ves iz sebe. Obraz mu je rdeč kot kuhan rak. Nevoljen se končno zadere na patra: "Lahko bi bili kje drugje vstopili." — Kapucinec izleče iz kute vozni listek, ga ogleduje in pravi: "Vidim, da je listek za tretji razred. Ko bi bil vedel, da je v vozu tudi nekaj živine, ne bi bil vstopil!"

— Do leta 1860 so se Japonci ukvarjali skoro izključno samo s poljedelstvom in ribištvom.

MALI OGLASI

Stanovanje iščejo
Petčlanska družina nujno potrebuje par opremljenih ali nepremljenih sob s kuhinjo. Zelo dobra družina in pošteni plačniki. Kdor ima kaj primernega, je prijazno prošnja, da pokliče kadarkoli UL 1-4919. (72)

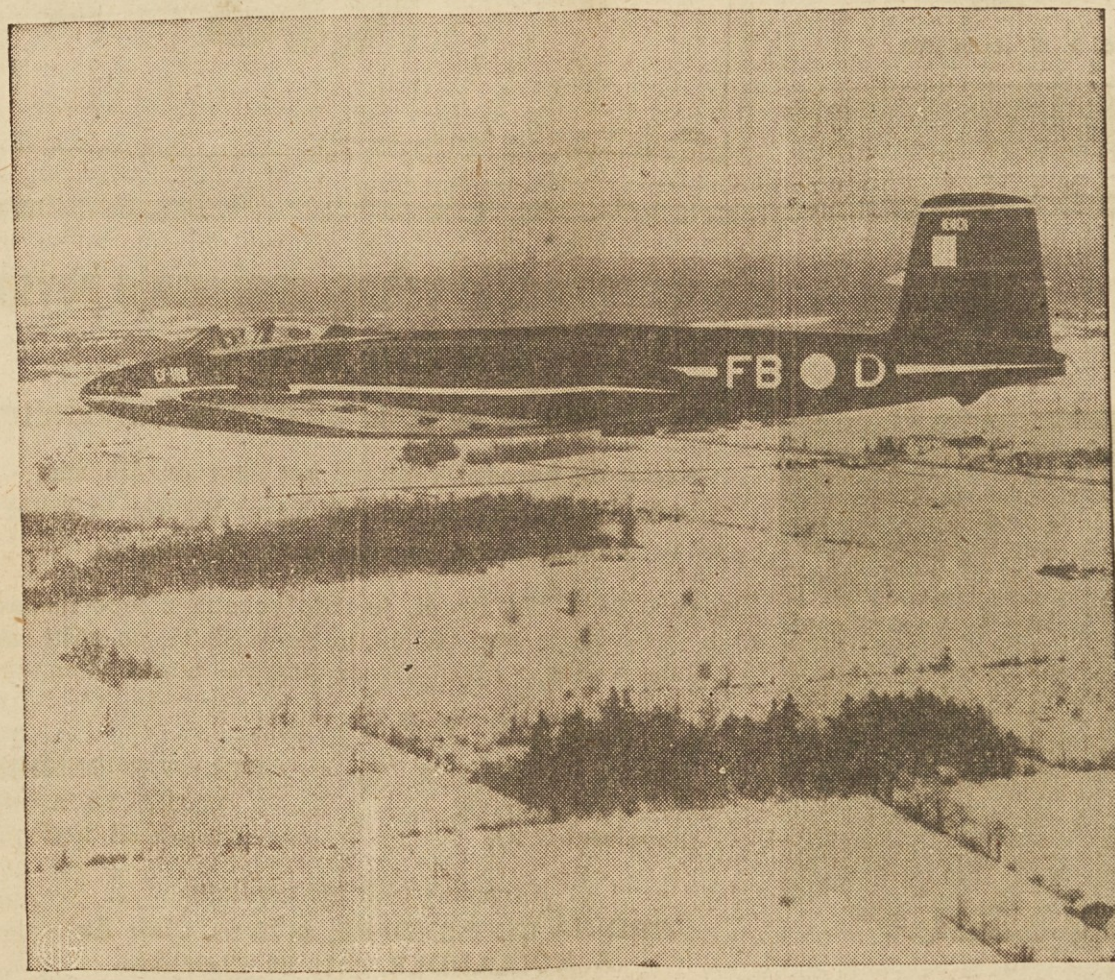
Ledenica naprodaj
Prodam dobro ohranjeno "GE" električno ledenico, 6 kubnih čevljev. Vprašajte pri Antonu Zalar, 1384 E. 171. St. —(72)

Lepe razglednice!
Lepe slovenske razglednice krajev iz Slovenije, 10 po številu, lahko sedaj dobite tudi v Chicagu pri sledečih slovenskih trgovcih:
Avgust Kollander, 6419 St. Clair Ave.
Grdina Gift Shoppe, 6113 St. Clair Ave.
Steve Pirnat, 6516 St. Clair Ave.
Louis Strnad, 1168 E. 77. St.
Naročite pa jih lahko tudi pri Založbi Slovenija, 933 Hopocan Ave., Barberton, Ohio.
Cela serija 10 slik stane le \$1. — Sežite po njih! Kadar pišete prijateljem, rabite naše slovenske razglednice.
—(Apr. 10, 12, 14)

Iščeta stanovanje
Mlad zakonski par, oba delata, bi rada dobila 3 ali 4 nepremljene sobe v najem. Pokličite po 3:30 popoldne EN 1-5547. (Apr. 5, 12)

Se noče vrniti v "rdečo" domovino. — Aja Vrzanova, Čehinja, ki si je pridobila svetovno prvenstvo v drsanju po ledu, je po končanih tekmah izjavila, da se noče vrniti v svojo domovino. Stara je 18 let in se je pridružila ostalim češkim športnikom v Angliji, ki se radi sedanjih političnih razmer na češkem nečejo vrniti domov.

Najnovije jet bojno letalo. — Slika nam predstavlja najnovije in verjetno najmočnejše napadno bojno letalo na svetu novi Avro Canada CF-100. Slika je bila posneta, ko je bilo letalo v poletu nad Ottawa Rockcliffe zrakoplovni poljem. Letalo je bilo odprto za ogled kanadskim državnim uradnikom in njih gostom; ogledal si ga je tudi nizozemski prinč Bernhard.

Make This Your Buy Word For VITAMINS

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules are—

- 1-POTENT—each capsule contains the daily basic needs of the five vitamins whose requirements have been established as essential to human nutrition.
- 2-CONVENIENT—take just one capsule today and you can forget about vitamin supplements until tomorrow.
- 3-ECONOMICAL—a single capsule each day is all you take and all you pay for.
- 4-GUARANTEED—take one One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule each day for sixty days. Your money back if you are not satisfied.

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina
5117 St. Clair Avenue Henderson 1-0628

Prevarani detektiv

(ROMAN)

Vernier se vsede na polomljen stol in začne premišljevat. Kaj je dosegel, kaj je odkril. Ali je ves trud vreden onih par ur, katerim je prišel na sled. Brez dvoma bo nocojšnja noč odločila njegovo bodočnost kot detektiv. In po daljšem samogovoru svojega tovariša:

"Zunaj sva storila vse, kar je bilo mogoče. Ali ne bi bilo pametno, da si podrobneje ogleda tudi notranjost?"

V sobi je bilo vse tako kot pred štirimi urami, ko sta zapustila pivnico. Slabo brleča sveča je komaj metala nekaj svetlobe na silni nered v izbi.

Brez odlašanja začne Vernier pobirati razne predmete na tleh in jih proučevati. Tla so bila ilovnata, toda mokro vreme, surovi gostje, pogosti spopadi so tla spremenili v labirint razpok in luknej.

Vernier prime najprvo v roke veliko skledo za salato ter težko železno žlico, ki je bila tako zvita, da so jo pri spopadu najbrž rebili za orodje.

Očividno je bilo, da so se žrtve ob začetku spopada gostile z onaj mešano pijačo iz vode, sladkorja in vina, katerega so nazivali v ondodnem žargonu "francosko vino."

Za salatno skledo sta detektiva pobrala pet onih strahovihovitih kozarcev, kakoršnjih se poslužujejo v enakih pivnicah, in ki so težki in debeli ob dnu, in ki zgledajo, kot da bi držali cel liter pijače, toda v katere je mogoče naliti le nekaj kaepelj pijače. Trije kozarci so bili razbiti, dva cela.

V teh petih kozarcih se je nahajalo vino — francosko vino. To se je poznalo na kozarcih, toda da se v resnici prepriča je Vernier z jezikom se dotaknil modrikaste mešanice na dnu kozarca.

"Zlodja!" zagornja Vernier ves začuden.

Potem pa z največjo skrbjo preišče spodnje dele vseh prevrnjenih miz. Na eni izmed teh miz, na oni, ki je bila naj-

bližja ognjišču in oknu, so se še videli znaki petih kozarcev, solatre skleda in žlic.

Mladi detektiv je smatral to okoliščino za jako važno, kajti s tem je bilo dokazano, da je pet oseb izpraznilo salatno skledo. Toda katere osebe?

"Oh! Ho!" vzklikne Vernier, vselej z drugim glasom. "Obe ženski torej nista bili v družbi z morilcem."

Treba je bilo še pronačiti, kaj se je nahajalo v drugih kozarcih. Kmalu dobi Vernier še en kozarec, v katerem je moral biti slabo dišeč konjak.

Torej ženske niso bile s morilecem, in se torej ni mogel boriti, ker so ostali gostje napadli ženske, kakor je prvotno mislil.

V njegovem premišljevanju ga zmoti Oče Absint, ki je neurtudno stikal po umazani pivnici. Oče Absint je začudeno vzkliknil.

Mladi detektiv se obrne; takoj spozna, da je njegov tovariš prebledel.

"Kaj je?" zahteva Vernier.

"Nekdo je bil tu, dočim sva bila midva odsotna."

"Nemogoče!"

Toda ni bilo nemogoče — pač pa resnica.

Ko je Gevrol iztrgal predpasnik vdovi Chupin ga je vrigel na stopnjice, ki so vodile navzgor; nihče se predpasnika pozneje ni dotaknil. Sedaj pa je Vernier dognal, da je nekdo ob njegovih odsotnosti obrnil žepe v predpasniku. To je bil dokaz!

Vernier je bil ves iz sebe. Zopet se je pojavila močna borba v njegovi notranjosti.

"Kdo neki je bil tu?" mrmra sam s seboj. "Roparji! Nemogoče!"

In po daljšem molku, katerega se Oče Absint ni drznil prekiniti, nadaljuje Vernier.

"Oseba, ki je dospela sem, ki se je drznila motiti to bivališče treh mrtvih trupel — ta oseba ni mogel biti nihče drugi ko zarotnik. Toda ni še dovolj, da se o tem samo sumnič.

Treba je tudi dokazati. In jaz moram to dognati."

Dolgo časa sta oba detektiva iskala, in mimula je ena dolga ura, potem ko sta začela z resnim delom, da sta našla pri vratih, katera je policija nasiloma odprla, v blatu, takoj poleg stopinj, ki so jih povzročili čelvi Gevrola, odtis noge, ki so bile skoro za las podobno stopinjam moža, ki je prišel po vrtu.

"On je bil!" vzklikne Vernier. "Opazoval je naju, videl je, ko sva odhajala, in pri teh vratih je dospel noter. Toda zakaj? Kakšni silni vzroki so ga gnali, da se je podal v tako veliko nevarnost?"

Vernier zgrabi za roko svojega tovariša, da mu jo skoro zvine in nadaljuje ves razburjen:

"Zakaj? Ah, sedaj razumem. Najbrž so putili tu ali pozabili ali zgubili ta ali oni predmet, ki bi lahko posvetil v to grozno afero. In da zopet dobijo ta predmet, so riskirali arest, da, življenje. In če pomislim, da je moja krivda, ker sem dopustil kaj takega, tedaj bi si izruval lase! Mislim sem, bogve kako pametem sem! Kakšen nauk za bodočnost. Vrata bi morali zakleniti, vsak norec bi moral na to misliti."

Vernier preneha in obstoji z ustmi in napetimi očmi, kazaje s prstom proti kotu izbe.

"Kaj pa je vendar?" vpraša njegov prestrašeni tovariš."

Vernier ne odgovori, pač pa počasi koraka proti mestu, na katero je kazal, se pripogne, nekaj pobere in reče:

"Moja neumnost pač ni zaslužila take sreče!"

Predmet, ki ga je pobral je bil uhan one vrste, katerega zlatarji imenujejo gumb. V uhanu je bil en sam, toda velik demant. Delo je bilo upravo mojstersko.

"Ta demant," pravi potem, ko ga je natančno premotril, "mora biti vreden pet ali šest tisoč frankov."

"Ali se ne šaiš?"

"Prisegan na to. In to je najbrž oni predmet, po katerega se je vrnil sozarotnik.

Oče Absint začne ogledati uhan.

"In če pomislim," godrnja Oče Absint za sebe, začuden nad lepoto demanta, "da je prišla ženska, ki nosi desetisoč frankov vrednosti žltanah kamnov, v to razvpito beznico. Kdo bi to verjel."

"Da, v resnici je to čudno, neverjetno," odvrne Vernier, toda predno pridemo na konec tej strahoviti aferi bomo pronašli še bolj neverjetna dejstva."

Dan se je delal, mrzel, žalosten dan, ko sta bila Vernier in njegov tovariš gotova s svojega preiskavo.

V vsej hiši ni ostalo niti za

palec prostora, katerega detektiva ne bi skrbno preiskala in preštudirala skoro s počevalni steklom.

Preostajalo ni sedaj drugega kot spisati poročilo.

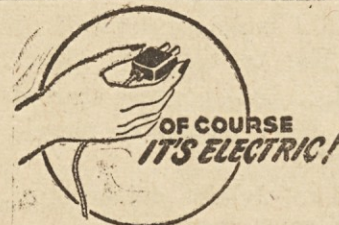
Mađi Vernier se vsede k mizi in začne risati načrt pozornice, kjer se je izvršil umor, kar bi bilo seveda v veliko pomoč,

da bodo drugi razumeli, ko bodo čitali njegovo poročilo.

V vsej rizbi in v vsem reportu ni niti enkrat omenil svojega imena.

Ko je opisoval položaj in razne predmete, je samega sebe enostavno imenoval enega izmed članov policije.

(Dalje prihodnjč)

AN ELECTRIC FOOD FREEZER PAYS FOR ITSELF

Tukaj je novi 1950 PHILCO FREEZER!

Prav take velikosti, kakor jo vi potrebujete doma. Cene se ravna po velikosti. Ustavite se pri nas in oglejte si jo!

There's a New 1950

PHILCO FREEZER

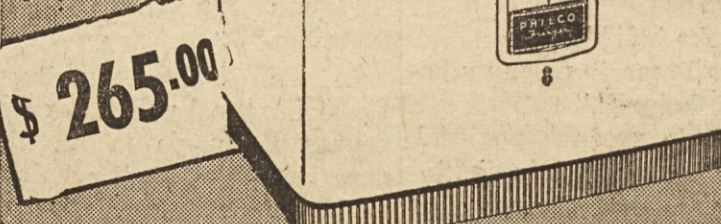
In the Size You Need

PHILCO MODEL DH 41
4.1 Cubic Foot Capacity

\$ 189.50

PHILCO MODEL DH 81
8.1 Cubic Foot Capacity

PHILCO Upright MODEL AV 75
7.5 Cubic Foot Capacity

\$ 299.50

Every one a sensational value... every one designed to bring you greater convenience and service. The amazing new Philco Freezers permit you to keep huge quantities of fresh, frozen foods on hand at all times. And the food stays as delicious and "market fresh" as the day it was bought. All models permit you to sharp freeze or store at zero temperature. Keep your own "food store" of meats, fish, poultry, fruits, vegetables, baked goods and desserts right in your own kitchen. Start enjoying this new way to better living now. See the new 1949 Philco Freezers.

CONVENIENT TERMS

Odrpito v ponedeljek, četrtek in soboto do 9:00
V torek in petek do 6:00—Zaprto cel dan v sredo

BRODNICK BROS.

APPLIANCES & FURNITURE STORE

16013-15 WATERLOO RD.

IV 1-1900—IV 1-6072

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavrje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St. HE 1-2730

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

V BLAG SPOMIN
PETE OBLETNICE SMRTI NAŠE
NAD VSE LJUBLJENE IN NIK.
DAR POZABLJENE SOPROGE
IN MATERE

Elizabeth Bijek

ki je zaspala v Gospodu dne
12. aprila 1945.

Mama naša, mama mila,
več ne čuje Vaš se glas
leta pet so že minila
odkar ste zapustili nas.

Snivajte le sanje sladke
v zemlji tuji, v Bogu tam
da se vidimo v nebesih
isprite milost nam.

Žaljujoci:

ANTON BIJEK, soprog;
MELANIE JOSEPHINE, VIDA, ELIZABETH in ANTOINETTE, hčere.

Cleveland, O. 12. aprila 1950.

Berite roman, ki vzbuja zanimanje povsod, kjer žive Slovenci!

"TA ROMAN BI MORALI BRATI VSI SLOVENC!"

sglašajo narodni voditelji kot škof dr. Rožman, pesnik Ivan Zorman, pisatelj Karel Mauser in drugi odlični možje, pa tudi preprosti čitatelji

Knjiga obsega 274 strani, je trdo vezana z lepo naslovnno sliko (na levi) in stane \$3.00, po pošti \$3.25, po pošti izven mej U.S.A. \$3.50. Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali TRIGLAV PUBLISHING
6117 St. Clair Ave. 1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O. Cleveland 3, O.

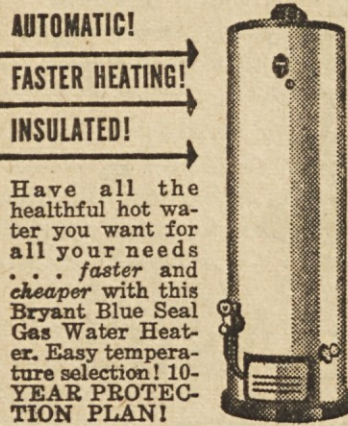
Naprodaj tudi pri tvrdkah:

GRDINA GIFT SHOPPE, 6113 St. Clair Ave.
A. KOLLANDER, 6419 St. Clair Ave.
STEVE F. PIRNAT, 6516 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

V Milwaukee, Wis., pri
OBZOR PUBL. CO., 830 So. 5th St.

HOT WATER COSTS LESS..

WITH AN AUTOMATIC
bryant
Blue Seal
GAS WATER HEATER

SEE IT NOW AT

A. J. Budnick & Co.
PLUMBING & HEATING

6631 ST. CLAIR AVE.

Bus. Tel.: UT 1-4492
Residence: PO 1-0641

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI
DRAGEGA SOPROGA

John Slapnik

ki je preminul in se preselil v večnost
dne 12. aprila 1948.

Dve leti je že minulo,
kar srce Tvoje več ne bije,
smrt vzela ti je življenje,
končala Tvoje je trpljenje.

V grobu tihem mirno spiš,
v kraju tam večnega miru,
dokler ne pokliče trombe glas,
vse k novemu življenju.

TVOJA ŽALUJOČA SOPROGA,

Cleveland, O. 12. aprila 1950.